

та учена дѣятельность. Преждевременна негова смърть скры отъ наши те взоры того зи ученаго челоуѣка, а на Бѣлгаре те тѣхно то свѣтило, кое то едвамъ що бѣше почало да разлива свой ать свѣтъ на Бѣлгарска та исторія; но какво ще сторимъ! судьбы Вышняго неисповѣдимы!

Въ 1842 г. въ Московскы те вѣдомости бѣше напечатано :

«Открытіе памятника Венелину.»

Среди обыкновенно то теченіе на нашіать сухъ, безцвѣтенъ животъ, срѣщатъ ся изъ по-между утѣшителны явленія, като зелены, прохла-дителны оазисы*) въ бесплоднѣ тѣх и песчанѣ тѣх пустыня и оставятъ на дълго време сладко впе-чатлѣніе въ душѣ тѣх на оныя, кои то сѣ спосо-бны да го приематъ. Отъ сичкы те проявленія на благородны те челоуѣческы чувства, безъ всяко сомнѣніе, найумилително е — чувство то на благодарность та, коя то ся изьявлява на память та на челоуѣка, кой то ны е оставиль. На таково утѣшително явленіе недавно бѣхме свидѣтели. Юрій Ивановичъ Венелинъ, лекаръ по свое то

*) Пространство на земля та, на което рѣстятъ зелены дѣр-вета, а на около е обиколено отъ песчанѣ пустыня.